

L'EXCURSIONISME A CAMPRODON

PER LLORENÇ BIRBA I PERRAMON

Té una tradició bastant antiga la nostra vila i l'hem de relacionar amb els inicis de l'estiu i, com a conseqüència, amb la important obra «Pirineu Català» de Cèsar August Torras que, en la primera edició de l'any 1902 tenia com a títol «Guia itinerari de l'Excursionista a Camprodon», amb itineraris d'aquesta Vall, la de Ribes, la Garrotxa, el Vallespir, Conflent i muntanyes del Canigó i les Valls altes del Segre, Ripollès i Alt Llobregat.

És a dir, posava a l'abast del deportista i amant de la naturalesa i també del nostre país, tota una sèrie d'itineraris i ascensions i el coneixement de pobles i monuments d'una zona bastant extensa del nord de Catalunya i, com a centre o punt de partida, la vila de Camprodon.

Hem de convenir que hi concorren diverses circumstàncies. Cèsar A. Torras, és un estiujant de Camprodon i un gran enamorat de les muntanyes. La nostra vila, amb el ferrocarril que arriba a Sant Joan de les Abadesses, constitueix, potser, el primer lloc de relatiu bon accés a l'alta muntanya.

Més tard ho serien també Ribes i Puigcerdà, com també Tremp i Cabdella, amb els

nous accessos que han promogut les primeres obres hidroelèctriques. Camprodon, però, fou primer i les excursions al circ de Morens esdevingueren mítiques, com també ho eren des de Ribes o d'ací mateix, per Tegurà, les anades al santuari de Núria. Tot plegat féu pensar en la construcció del primer refugi de muntanya a Ull de Ter, que s'inaugurà l'estiu del 1909. Amb el Xalet es facilità l'excursió a Núria pel coll de la Marrana, Tirapits, cims de Carançà i coll de Noucreus.

La gent en parlava com d'una gran gesta i es comentava amb admiració l'anada

i retorn, en un dia, d'un fill Armangué que, a la nit, encara arribà a temps per a ballar sardanes.

Foren molts els itineraris que cridaren l'atenció a aquells primers excursionistes. Ho fou també l'anada al Costabona, Roca Colom, circ de Concrós, Pla de Calm Agre, els boscos de Carboner i Mardanya, el Gra de Fajol, el Bastiments i el Balandrau, la Serra Cavallera i el Taga, amb un llarg etcètera.

Amb l'excursionisme també vingué l'esquí, i foren igualment els estiujants amb el Centre Excursionista els qui ho van començar. El 3 de febrer de 1917 els camps i prats de

la Font Nova i Can Pascal van servir de marc dels primers «Sports de neu» a Camprodon.

L'any següent es volgué repetir la celebració, aprofitant una nevada de finals de gener.

Quan tot estigué organitzat es girà el ponent i ja es volia sorprendre, però, a can Rigat ja tenien preparat el dinar i es pogué trobar un lloc recer a Espinalba i, a última hora es pogué celebrar.

Els esports de muntanya han canviat molt avui dia. Qui estimava la naturalesa podia

contemplar-la i disfrutar-la en la seva meravellosa majestat, escoltant el més absolut silenci o el cant harmoniós de l'aigua d'algun rierol, sentir els ocells o descobrir precioses flors.

Actualment, en general, ja és molt difícil. Carreteres i pistes que facilitarien l'accés als antics caminants, són vies d'apropament a rancs verges de les muntanyes on, la majoria, si no fos la moto o el jeep, no hi haurien pujat mai a peu i que tota la seva il·lusió és el poder comprovar l'eficàcia i la potència del motor del seu vehicle.

Camí d'Ull de Ter. Abril 1949